

گزینه ۲

۱

جمله‌های بیت صورت سؤال: گفتم. / چرا روی خوبت از من نهان است؟ / گفتم. / تو خود حجاب هستی. / رخم عیان است. بیت شبه‌جمله ندارد.

گزینه ۳

۲

شاعر هم در بیت صورت سؤال و هم در بیت گزینه "۳" بر این مفهوم تأکید می‌کند که محبوب معبود، نشان‌دادنی نیست، چراکه در نشان‌ها نمی‌گنجد.

گزینه ۴

۳

عیان: آشکار / فغان: فریاد / خامه: قلم / نژاده: اصیل

گزینه ۲

۴

در بیت صورت سؤال می‌خوانیم: "توبه از لعل نگار و خنده جام، حکایتی است که عقل، آن را تصدیق نمی‌کند." واضح است که "عقل" نهاد جمله دوم است. در این بیت، "ش" به "آن" تبدیل می‌شود که نقش دستوری آن "مفعول" است.

گزینه ۳

۵

نقش دستوری بخش‌های مشخص‌شده ابیات الف و ب درست آمده است. بررسی ابیات:

الف) در جمله "ابر بهار، رسم بدعهدی ایام را دید"، "ابر" نهاد است.

ب) در جمله "آتش روی تو من را مانند اسفند به رقص آورد"، "م" مشخص‌شده به "من" تبدیل می‌شود و مفعول است.

ج) در جمله "من از کنار تو جوان برخیزم"، "من" نهاد است و نه "جوان".

د) در عبارت "دل بردن او"، "او" مضاف‌الیه است و نه مفعول.

ه) در عبارت "پند حکیم"، "حکیم" مضاف‌الیه است و نه نهاد.

گزینه ۱

۶

در بیت گزینه "۱"، واژه "در" همان ورودی خانه است، شاعر می‌گوید: "در این خانه تاریک را بگشا."

گزینه ۴

۷

در جمله "دولت این غم را خواسته‌ام"، "دولت" مفعول است. در جمله "عاشق هستم"، "عاشق" مسند است. در ترکیب "خرقه آلوده خود" نیز "خود" مضاف‌الیه است، ولی در عبارت "من بدین کار کمر بسته و برخاسته‌ام" نقش دستوری "من" نهاد است.

گزینه ۲

۸

واژه "مرغوب" اسم نیست، معنای "پسندیده، خواسته شده، دارای کیفیت برتر" دارد، "تر" نیز می‌گیرد: "مرغوب‌تر"

گزینه ۳

۹

واژه "ده" که در مصراع گزینه "۳" آمده است معنایی نزدیک به "روستا" دارد. فعل این مصراع، "نیست" است. در سایر گزینه‌ها "ده" فعل امر از مصدر "دادن" است.

گزینه ۳

۱۰

مفهوم بیت صورت سؤال این است که حقیقت وجود خداوند، بی‌نشان است. این مفهوم در همه ابیات آمده است به جز بیت گزینه "۳". این بیت می‌گوید جانی که از خداوند نشانی ندارد، بهتر که زنده هم نباشد.

پاسخ سؤال ۱۱

گزینه ۲

۱۱

در این گزینه "دانا" صفت جانشین اسم است و نقش مضاف‌الیهی دارد. گروه اسمی در اصل: "پیش انسان دانا" بوده که "انسان" حذف شده و صفت "دانا" جانشین اسم شده است.

گزینه ۴

۱۲

بازگردانی بیت صورت سؤال: هرکه بوی خوش تو را از باد صبا شنید، از یار آشنا سخن آشنا را شنید. در این جمله‌ها، "بو" مفعول است و "یار" متمم. "را" نشانه مفعول و "از" حرف اضافه در این بیت مشخص شده‌اند.

گزینه ۲

۱۳

دقت کنید "چون" و "همچون" به معنای "مثل و مانند" حرف اضافه و نشانه متمم هستند، اما "چون" در معنای "وقتی" حرف اضافه نیست. در بیت گزینه "۲" شاعر می‌گوید "وقتی گلشن بهشت به چشمشان نمی‌آید، کی سر به زیر گلخن دنیا درآورند؟" که واضح است "گلشن" نهاد است. بخش مشخص شده سایر ابیات چنانکه گفته شد متمم است.

گزینه ۴

۱۴

در بیت گزینه "۴"، شاعر می‌گوید اگر آدمی قدر عمر خود را بداند، بر آنچه ضایع کرده است، بسیار می‌گیرد. این مفهوم در عبارت صورت سؤال هم آمده است.

گزینه ۴

۱۵

در بیت صورت سؤال می‌خوانیم: "هیچ می‌دانی چرا اشک از چشم افتاده است؟ به این دلیل که راز دلم را پیش هرکسی گشاده است."

در جمله "اشک از چشم افتاده است"، "اشک" نهاد است. در جمله "راز دلم را گشاده است." نیز "راز" مفعول است.

در بیت گزینۀ "۱" نیز مثل مصراع نخست بیت صورت سؤال، شاعر می‌گوید: "از اینکه غم یار دارد، خوشحال است." در این بیت، حافظ می‌گوید: "ناصحی به او گفته است که: "به جز غم، عشق چه هنری دارد؟" و حافظ به طعنه ناصح را "عقل" خوانده است و پاسخ داده است: "هنری بهتر از این؟"